ปกิณกะ

มุทิตาจิต ๘๔ ปี

นึกย้อนหลังไป ๔๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๑๖) ผมได้รู้จักท่านอาจารย์สมชัยอย่างใกล้ชิด เนื่องเพราะผมกับนายแพทย์วีระพงษ์ เพ่งวาณิชย์ ได้เลือกที่จะทำเอกสารวิจัยเพื่อขอรับปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต ขณะที่เรียนอยู่ปี ๒ ของคณะแพทย์ศิริราช หัวข้อเรื่องอย่างถูกต้องผมจำไม่ได้ชัดเจน แต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับโรคมะเร็งปอด

เวลาผ่านมา ๔๐ ปีแล้ว ไม่ใช่น้อยเลย ผมจำรายละเอียดไม่ค่อยได้แล้ว แต่ทว่ายังคงเห็นภาพของอาจารย์ ในห้วงเวลานั้นได้ ท่วงท่าคล่องแคล่ว ว่องไว พูดจาชัดเจน เป็นนักวิชาการ ให้คำแนะนำอย่างง่ายๆ เป็นกันเอง ในสมัยนั้นการสื่อสารไม่ง่ายเหมือนสมัยนี้ที่มีโทรศัพท์เคลื่อนที่ ดังนั้น เมื่อใกล้เวลาส่งเอกสารวิจัย เราก็รีบทำจนหลายครั้งต้องไปรบกวนอาจารย์นอกเวลาราชการ ไปรอพบอาจารย์ที่คลินิกส่วนตัว หน้าวัดสระเกศ อาจารย์ก็ยินดีให้คำปรึกษาอย่างเต็มที่ แถมอิ่มท้องด้วยไม่ว่าจะเป็นถั่วต้ม, กล้วยแขก, ลำไย

เมื่อเรียนจบแยกย้ายกันไป ผมไปปฏิบัติงานอยู่ต่างจังหวัด ไม่ได้พบอาจารย์อีกเลย ๓๐ กว่าปี จนเมื่อกลับเข้ามากรุงเทพฯ เป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ซึ่งจะเป็นผู้อำนวยการวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้าด้วย จึงทราบว่า อาจารย์ได้อุทิศเวลาเป็นอาจารย์พิเศษมาสอนนักเรียนแพทย์ทหารด้วย ต่อมาจึงได้มีโอกาสพบกับอาจารย์และเพื่อนๆ ซึ่งส่วนมากเป็นกลุ่มที่ได้ทำเอกสารวิจัยกับอาจารย์ในเวลานั้น และผมก็ต้องประหลาดใจมากที่เห็นอาจารย์ดูมีอายุมากกว่าเมื่อ ๔๐ ปีที่แล้วเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ยังคงแข็งแรง แคล่วคล่องว่องไว มีความจำดีมาก ทำกิจวัตรประจำวันด้วยตัวเองแทบทุกอย่าง ขับรถเองเครื่องแรง จิบไวน์ได้ไม่แพ้พวกเราเลย ยังคงมีผลงานวิชาการสม่ำเสมอ เป็นกรรมการหลายคณะด้วยกัน น่ายกย่องเป็นอย่างยิ่ง

๒๖ กุมภาพันธ์นี้ อาจารย์จะย่างเข้าอายุ ๘๔ ปี (๗ รอบ) แล้ว ขออำนาจบารมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลกนี้ ได้โปรดดลบันดาลประทานพรให้อาจารย์มีความสุข สดชื่นเช่นนี้ตลอดไป และหวังว่าในหนังสือ ๘๔ ปีของอาจารย์เล่มนี้ จะมีคำแนะนำหรือเคล็ดลับ เป็นแนวทางให้พวกเราได้นำไปใช้ปฏิบัติตนให้ได้ใกล้เคียงกับอาจารย์บ้าง เพราะพวกเราก็ ๖๐ ปีกันแล้วนะครับ

พลเอก นายแพทย์

(กิตติพล ภัคโชตานนท์)

ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ

สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม